

تعیین تجزیه پذیری دانه کامل گلرنگ رقم II-۱۱۱ با روش کیسه های نایلونی

حامد امینی پور^{۱*}، رامین سلامت دوست نوبر^۲، ناصر ماهری سیس^۲، سعید نجف یار^۱، محمد سلامت آذر^۱

چکیده

این آزمایش با هدف تعیین ترکیبات شیمیایی و مطالعه روند تجزیه پذیری ماده خشک دانه کامل گلرنگ با روش کیسه های نایلونی در سه رأس گوسفند نر از توده قزل انجام گرفت. تجزیه شیمیایی شامل تعیین ماده خشک، پروتئین خام، عصاره اتری، الیاف خام، عصاره عاری از ازلت، خاکستر، ADF و NDF بود. محاسبه درصد ناپدید شدن (ماده خشک) با استفاده از روش کیسه های نایلونی انجام گرفت. فراسنجه های a، b، a+b و c حاصل از تجزیه پذیری ماده خشک به ترتیب ۸/۳، ۳۹/۶، ۴۷/۸۳ درصد و ۰/۲۱۶ محاسبه شد. با توجه به درصد بالای روغن در دانه گلرنگ، نتایج این آزمایش نشان داد حداکثر تجزیه پذیری ماده خشک دانه گلرنگ ۵۰/۷۴ درصد می باشد.

کلمات کلیدی: دانه کامل گلرنگ، ترکیب شیمیایی، تجزیه پذیری.

۱. دانش آموخته کارشناسی ارشد علوم دامی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر
* نویسنده مسئول مکاتبات: khamed_jackson@yahoo.com

۲. اعضای هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر

مقدمه

با توجه به پیشرفت تکنولوژی در صنعت پرورش دام و طیور، آگاهی هر چه بیشتر تأثیر پروتئینی و بهره‌گیری هرچه بیشتر از توان تولیدی آن‌ها، بسیار مورد نظر است. لزوم به کارگیری این منابع پروتئینی، که بیشتر از کنجاله‌های دانه‌های روغنی می‌باشد و ارزش غذایی فوق‌العاده دانه‌های روغنی، رقابت شدیدی در تولید و عرضه این محصولات، در بین کشورهای پیشرفته حاصل نموده است. مهمترین کشورهای تولید کننده دانه‌های روغنی، ایالات متحده امریکا با ۹۷/۳، برزیل با ۵۸/۳۶، چین با ۵۶/۵۵، آرژانتین با ۴۶/۷۹ و هندوستان با ۳۰/۵۵، میلیون تن هستند و سایر کشورهای جهان نیز، در مجموع ۱۰۶/۲۳ میلیون تن دانه روغنی در سال ۲۰۰۷ تولید کرده‌اند ((USDA, ۲۰۰۷).

ایران نیز با وسعت اراضی قابل کشت و زمین‌های مناسب برای تولید دانه‌های روغنی، پویا بوده است. به عنوان مثال در سال ۱۳۷۴، میزان تولید کنجاله سویا در کشور ۶۵ هزار تن و معادل با ۸/۴ درصد نیاز داخل بوده است. در سال‌های اخیر، وزارت کشاورزی سطح زیر کشت دانه‌های روغنی را در کشور افزایش داده است. در همین راستا، کشت دانه روغنی گلرنگ نیز، از ۷۰۰ هکتار در سال ۱۳۷۴ به ۱۰۰۰۰ هکتار در سال ۱۳۸۷ رسیده بود. در این میان، استفاده از منابع جایگزین، مثل دانه کامل گلرنگ در تغذیه دام و طیور یکی از گزینه‌هایی است که می‌تواند در راستای توسعه بخش دامداری و ایجاد

اشتغال پایدار مدنظر باشد، چرا که با استفاده از این منابع، می‌توان پروتئین مورد نیاز را تأمین کرد و منجر به توسعه بخش دامپروری از طریق کاهش هزینه‌های مصرفی شد، همچنین استفاده از این منابع، می‌تواند منجر به کاهش وابستگی کشورهای در حال توسعه به واردات دانه‌های روغنی از سایر کشورها گردد (خسروی فر، ۱۳۸۷).

احتیاج پروتئینی گاوهای شیرده پرتولید و گوساله‌های پرواری بیشتر از مقدار پروتئین میکروبی تولید شده در شکمبه است، به همین دلیل وارد کردن پروتئین غیر قابل تجزیه در شکمبه این حیوانات ضروری است (والترز و استرن، ۱۹۸۹).

رقم II-۱۱۱ یکی از ارقام اصلاح شده گلرنگ است که علاوه بر مقاومت به آفات و خشکی و شوری، دارای درصد پروتئین بالاتری (۱۹/۴۴٪) نسبت به سایر ارقام بومی گلرنگ است (علیزاده و همکاران، ۲۰۰۸). با توجه به بالا بودن پروتئین این رقم گلرنگ، به نظر می‌رسد می‌توان از آن در جیره دام‌های نشخوارکننده استفاده کرد.

با علم به اینکه، هضم و متابولسیم پروتئین در نشخوارکنندگان به علت وجود هضم میکروبی و تغییرات زیاد آن در دستگاه گوارش، از پیچیدگی خاصی برخوردار است، متخصصین تغذیه دامی تلاش می‌کنند تا حیوان با کمترین هزینه، بیشترین پروتئین مورد نیاز خود را از لحاظ پروتئین میکروبی و چه پروتئین حقیقی دریافت کند.

این تحقیق با هدف تعیین مقدار تجزیه‌پذیری

a: بخش محلول در آب که سریعاً تجزیه می شود (درصد)

b: بخش نامحلول در آب که به آرامی تجزیه می شود (درصد)

c: نرخ ثابت تجزیه پذیری (بخش در ساعت)

t: زمان مربوط به انکوباسیون (ساعت)

e: عدد نپرین ۲/۷۱۸

روش کیسه های نایلونی (In situ): در این پژوهش، مقدار ۴ گرم نمونه (براساس ماده خشک) دانه گلرنگ (اندازه ذرات ۲ میلی متر) در زمان های صفر، ۲، ۴، ۸، ۱۶، ۲۴ و ۴۸ ساعت در ۲ تکرار و برای هر گوسفند ۴ کیسه، انکوباسیون شدند. کیسه های مورد استفاده از جنس داکرون و در ابعاد ۱۶ * ۸ سانتی متر و قطر منافذ ۴۵ میکرون بود. برای هر تیمار در هر ساعت، ۸ تکرار برای هر حیوان در نظر گرفته شد که ۴ تکرار مربوط به دوره اول و ۴ تکرار مربوط به دوره دوم بود. پس از انکوباسیون، کیسه های حاوی نمونه از شکمبه خارج شده و بلافاصله داخل آب سرد قرار داده شد تا میکروارگانیسم ها با ایجاد شوک حرارتی از بین رفته و فعالیت نکنند و سپس کیسه ها به مدت ۴۵-۳۰ دقیقه زیر جریان ملایم آب سرد قرار داده شده و شسته شد تا رنگ آب از سبز لجنی به رنگ آب آشامیدنی تغییر کند و سپس داخل آون در دمای ۵۵ درجه سلسیوس، به مدت ۴۸ ساعت قرار داده شد تا کاملاً خشک شوند. بعد از ۴۸ ساعت، کیسه ها از آون برداشته شده و ماده خشک باقیمانده های درون آنها تعیین شد و تجزیه پذیری

ماده خشک دانه کامل گلرنگ بوده و جزو اولین اقدامات در شناسایی تجزیه پذیری این دانه می باشد.

مواد و روش ها

حیوانات مورد استفاده و جیره غذایی: آزمایش های مربوط به مطالعه تجزیه پذیری ماده خشک، با سه رأس گوسفند نر بالغ از توده قزل، مجهز به فیستولای شکمبه که در قفس های متابولیکی نگهداری می شدند، انجام شد. حیوانات از دو هفته قبل و طی دوره آزمایش با توجه به ارقام غذایی موجود در دامداری و با بهره گیری از نرم افزار UFFDA اقدام به تعادل جیره در حد احتیاجات نگهداری و با نسبت ۸۰ درصد علوفه و ۲۰ درصد کنسانتره، تنظیم شد و به صورت ۲ بار در روز (در ساعت های ۷ صبح و ۴ عصر)، تغذیه شدند. برای تعیین تجزیه پذیری دانه کامل گلرنگ، کیسه گذاری با تکرار زمانی به فاصله یک ماه انجام شد (حسن زاده برادران، ۱۳۸۷).

روش های آنالیز: آنالیز تقریبی دانه کامل گلرنگ و نمونه های جمع آوری شده از روش کیسه های نایلونی با استفاده از روش AOAC (۱۹۹۰) و ون سوئست (۱۹۹۱) انجام شد. AOAC, ۱۹۹۰؛ ون سوئست و همکاران، ۱۹۹۱).

برای محاسبه فراسنجه های تجزیه پذیری مربوط به ماده خشک، از نرم افزار Fit curve و Neway (۱۹۹۵)، با استفاده از رابطه ۱ محاسبه گردید (جعفری و نویدشاد، ۱۳۸۰).

رابطه ۱: $(e-ct-1)P = a+b$

P: درصد مواد ناپدید شده در زمان t

نتایج و بحث

تجزیه شیمیایی

درصد ماده خشک، پروتئین خام، عصاره اتری، الیاف خام، عصاره عاری از ازت، خاکستر، ADF و NDF، برای دانه کامل گلرنگ مورد استفاده در این آزمایش، در جدول (۱) آورده شده است.

ماده خشک از اختلاف بین درصد ماده خشک در نمونه و باقیمانده‌های بعد از انکوباسیون محاسبه گردید. در مورد زمان صفر، کیسه‌ها به همراه کیسه‌های خارج شده از زمان ۲ ساعت شسته می‌شدند و سپس به آون منتقل شد.

جدول ۱: ترکیب شیمیایی دانه کامل گلرنگ مورد آزمایش

ترکیبات (درصد)	گلرنگ استفاده شده در تحقیق (رقم IL-۱۱۱)
ماده خشک	۹۶/۲۵
پروتئین خام	۱۷/۶۳
عصاره اتری	۳۰/۳۲
الیاف خام	۲۶/۱۳
عصاره عاری از ازت	۲۳/۱۹
خاکستر	۲/۱۳
الیاف نامحلول در شوینده اسیدی	۴۰/۸
الیاف نامحلول در شوینده خنثی	۶۳/۸

مختلف انکوباسیون درون شکمبه‌ای در جداول (۲) و (۳) ارائه شده است. تجزیه پذیری ماده خشک دانه کامل گلرنگ در ساعت‌های مختلف انکوباسیون

زمان (ساعت)	درصد
صفر	۹/۱۶
۲	۱۹/۸۹
۴	۳۱/۶۸
۸	۴۳/۳۴
۱۶	۴۴/۲۲
۲۴	۴۵/۴۲
۴۸	۵۰/۷۴

گزارش‌های زیادی در مورد ترکیب شیمیایی گلرنگ از جمله جداول استاندارد غذایی همانند NRC وجود دارد و هر کدام از ارقام ذکر شده در NRC حاصل از جمع‌بندی تعداد زیادی از گزارش می‌باشد، که در منابع آن بیان شده است، ولی در تجزیه‌ای که توسط مافی (۱۳۸۶)، صورت گرفته است، میزان پروتئین ۱۲-۲۴ درصد در دانه کامل و ۲۳ درصد در کنجاله گلرنگ گزارش شده است.

تجزیه پذیری ماده خشک

نتایج حاصل از تجزیه پذیری ماده خشک دانه کامل گلرنگ و فراسنجه‌های مربوط به آن در ساعت‌های

ماده خشک کنجاله آفتابگردان در ساعت های صفر، ۲، ۴، ۸، ۱۲، ۲۴ و ۴۸ به ترتیب ۲۶/۳، ۳۴/۱۹، ۳۸/۶۲، ۴۵/۸۱، ۵۷/۹۲، ۶۵/۴۴ و ۶۸/۱۹ درصد است. با مقایسه نتایج برادران حسن زاده (۱۳۸۷) و تحقیق حاضر، می توان گفت که در تمامی ساعت های انکوباسیون، تجزیه پذیری ماده خشک کنجاله آفتابگردان بیش تر از تجزیه پذیری دانه گلرنگ می باشد، که احتمالاً به دلیل بالا بودن درصد پروتئین خام و پایین بودن درصد الیاف خام کنجاله آفتابگردان است. نجفی یار (۱۳۸۸) گزارش داد که تجزیه پذیری ۱۶ ساعته ماده خشک گلرنگ ۴۷/۰۸ درصد می باشد که با نتایج بدست آمده در تحقیق حاضر مطابق است.

با توجه به داده های جدول (۲)، مشاهده می شود که تجزیه پذیری ماده خشک دانه گلرنگ در زمان صفر با ۹/۱۶ درصد شروع و با یک روند صعودی در ساعت های ۸، ۱۶، ۲۴ به ترتیب به ۴۳/۳۴، ۴۴/۲۲ و ۴۵/۴۲ درصد رسیده، و با یک روند بطئی در ساعت ۴۸ به ۵۰/۷۴ درصد رسیده است، که علت آن افزایش کلنی شدن باکتری ها در فواصل ۲ تا ۸ ساعت می باشد. پس از این مدت، مقدار سوبسترای قابل دسترس برای میکروارگانیسم ها، کاهش یافته و در نتیجه سرعت رشد باکتری های درون کیسه افت کرده و آهنگ تجزیه پذیری ماده خشک، کاهش می یابد. برادران حسن زاده (۱۳۸۷) گزارش داد تجزیه پذیری

جدول ۳: فراسنجه های تجزیه پذیری ماده خشک دانه گلرنگ پس از ۱۶ ساعت انکوباسیون

ضرایب تجزیه پذیری				دانه گلرنگ
c	a+b	b	a	
۲۱۶/۰	۸۳/۴۷	۶/۳۹	۳/۸	

a: بخش محلول در آب که سریعاً تجزیه می شود (درصد)
 b: بخش نامحلول که به آرامی در شکمبه تجزیه می شود (درصد)
 a+b: پتانسیل تجزیه پذیری (درصد)
 c: نرخ ثابت تجزیه (بخش در ساعت)

آفتابگردان به ترتیب ۲۶/۱۳، ۴۳/۴، ۶۹/۵۳، ۳۰/۴۶ درصد و ۰/۰۹۲ قسمت در ساعت است. با مقایسه نتایج برادران حسن زاده (۱۳۸۷) و تحقیق حاضر، می توان نتیجه گرفت که در کنجاله آفتابگردان به نسبت دانه گلرنگ، بخش های a، b و a+b بیش تر و c کمتر است، که احتمالاً به دلیل بالا بودن درصد پروتئین خام و پایین بودن درصد الیاف خام در کنجاله آفتابگردان می باشد.

با توجه به جدول ۳، مقادیر بخش محلول در آب (a) و بخش کند تجزیه شونده (b) ماده خشک دانه گلرنگ به ترتیب ۸/۳ و ۳۹/۶ درصد و نرخ ثابت تجزیه (c)، ۰/۲۱۶ به دست آمد، رقم فوق بیان گر این است که در هر ساعت تنها ۰/۲۱۶ درصد از قسمت b ماده خشک دانه گلرنگ در شکمبه تجزیه شده است. برادران حسن زاده (۱۳۸۷) گزارش کرد بخش a، b، a+b و c حاصل از تجزیه پذیری ماده خشک کنجاله

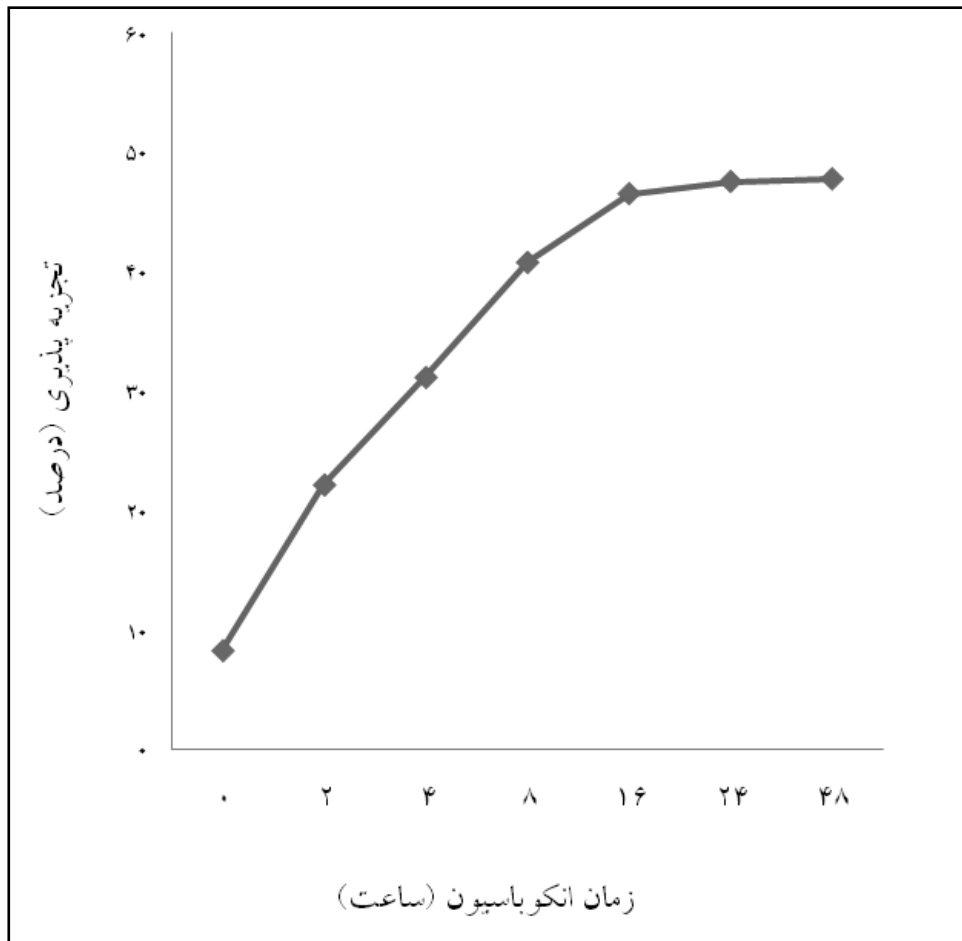
صادقی (۱۳۸۵) گزارش کرد، بخش‌های a, b و $a+b$ حاصل از تجزیه پذیری ماده خشک در کنجاله منداب بیش تر از دانه گلرنگ می باشد که احتمالاً به دلیل بالا بودن درصد پروتئین خام در کنجاله منداب است.

جدول ۴: درصد تجزیه پذیری مؤثر ماده خشک دانه گلرنگ برای سرعت‌های متفاوت خروج مواد (F)

سرعت خروج مواد (بخش در ساعت)			دانه گلرنگ
$0.8/0 = F$	$0.5/0 = F$	$0.2/0 = F$	
درصد تجزیه پذیری مؤثر ماده خشک			
۲/۳۷	۵/۴۰	۵/۴۴	

در جدول ۴ درصد تجزیه پذیری ماده خشک دانه گلرنگ برای سرعت‌های مختلف خروج مواد از شکمبه (F) نشان داده شده است که با افزایش سرعت خروج مواد از شکمبه، درصد تجزیه پذیری ماده خشک کاهش می یابد.

شکل ۱: منحنی تجزیه پذیری ماده خشک دانه گلرنگ

۱. حسن زاده برادران، ع. ۱۳۸۷. تعیین انرژی قابل متابولیسم و روند تجزیه پذیری کنجاله آفتابگردان عمل آوری شده با مایکروویو با استفاده از روش تولید گاز آزمایشگاهی و کیسه های نایلونی. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر. دانشکده کشاورزی.

۲. خسروی فر، ا. ۱۳۸۷. تعیین انرژی قابل متابولیسم و روند تجزیه پذیری کیک زیتون با استفاده از روش کیسه های نایلونی و تولید گاز آزمایشگاهی. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر. دانشکده علوم کشاورزی.

۳. جعفری صیادی، ع و ب. نویدشاد. ۱۳۸۰. احتیاجات انرژی و پروتئین در نشخوارکنندگان (ترجمه). انتشارات حق شناس: ص ۲۵-۱۰.

۴. مافی، ح. ۱۳۸۶. گلرنگ (زراعت گیاهان صنعتی). پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه آزاد اسلامی واحد تاکستان. دانشکده علوم کشاورزی.

۵. منصوری، ه.، ع. نیکخواه، م. رضاییان، م. مرادی و س. امیرهادی. ۱۳۸۲. تعیین میزان تجزیه پذیری علوفه با استفاده از روش تولید گاز و کیسه های نایلونی. مجله علوم کشاورزی ایران. ج ۳۴ (۲). ص ۴۹۶-۵۰۷.

۶. نجفی یار، س. ۱۳۸۸. برآورد انرژی قابل متابولیسم و قابلیت هضم روده ای دانه کامل عمل آوری شده گلرنگ با روش های تولید گاز آزمایشگاهی و آنزیمی. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر

منحنی تجزیه پذیری ماده خشک در کیسه های نایلونی، سیگموئیدی (S مانند)، بوده و دارای سه مرحله می باشد. مرحله اول شامل خیس خوردن و اتصال میکروب ها و تشکیل کلنی روی ذرات خوراک، مرحله دوم بیان گر هضم آنزیمی است که در آن، منحنی شکل نمایی به خود گرفته و در مرحله سوم که منحنی به خط مستقیم تبدیل شده که نشان دهنده اتمام سوبسترا برای میکروب های شکمبه است (منصوری و همکاران، ۱۳۸۲).

نتیجه گیری کلی

با توجه به نمودار تجزیه پذیری ماده خشک، درصد تجزیه پذیری دانه کامل گلرنگ تا ۱۶ ساعت، سیر صعودی را نشان داده و از آن به بعد، به حالت کفه ای نزدیک شده است، که این نتیجه نشان دهنده آن است که دست کم نیمی از ماده خشک این دانه، به بخش های پایین تر دستگاه گوارش عبور کرده و در اختیار حیوان میزبان قرار گرفته است.

سپاسگزاری

از همکاری و مساعدت مدیریت محترم گروه دکترا و کارشناسی ارشد علوم دامی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر جناب آقای پروفسور ناظر عدل، کارشناس ارشد آزمایشگاه بیوتکنولوژی واحد شبستر آقای مهندس دولگری، تشکر و قدردانی می شود.

منابع

7. Alizadeh, A. R., G. R. Ghorbani, M. Alikhani, H. R. Rahmani. 2008. Measuring technique for evaluating the nutritional quality of Iranian safflower seed and comparing them with other oil seeds. British Society of Animal Science (BSAS) Annual Conference; Spa Complex, Scarborough, Yorkshire, UK.
8. AOAC. 1990. Official Method of Analysis. (15th End), Washington DC, USA: Association of Official Analytical chemists. 66-88.
9. Neway Excel user manual. 1995. International Feed Resources Unit, MLURI, Aberdeen, UK.
10. Van Soest, P.J., J.B. Robertson and B.A. Lewis. 1991. Method for dietary neutral detergent fiber and non starch polysaccharides in relation to animal nutrition. J. Dairy Sci., 74:3583-3597.
11. Waltz, D. M., and M. D. Stern. 1989. Evaluation of various methods for protecting soybean protein from degradation by rumen bacteria. Animal Feed Science and Technology. 25:111-122.
12. www.USDA,FASS. 2007. Com